

Το εντυπωσιακό ξωκλήσι της Ανάληψης στον Υμηττό

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Λίγο πιο πάνω από το Μοναστήρι της Καισαριανής, μέσα στο κατάφυτο δάσος του Υμηττού, βρίσκεται ένα μικρό στολίδι.

Το ξωκλήσι της Ανάληψης ή αλλιώς, η «τρύπια εκκλησία». Η κατασκευή του είναι κοίλη και ανοιχτή. Σαν να έχει βγει από κάποιο μεσαιωνικό παραμύθι. Οι τοίχοι του γεμάτοι αγιογραφίες, εικόνες, αφιερώματα.

Δεν υπάρχει πόρτα. Το εκκλησάκι είναι ανοιχτό για όλους και περισσότερο για τα ανυπεράσπιστα ζώακια που μπορεί να βρίσκουν καταφύγιο τον χειμώνα. Προσεγμένο, φροντισμένο, καθαρό, δίνει την αίσθηση ότι κάποιος βρίσκεται καθημερινά εκεί. Όπως λένε οι γνώστες, το διατηρούν έτσι οι κάτοικοι της περιοχής.

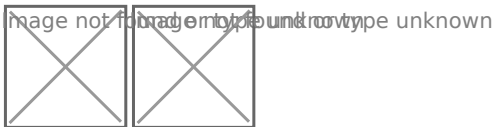
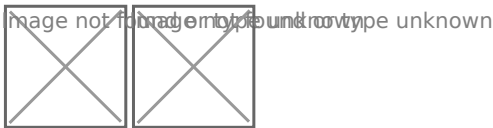
Αυτή η μικρή στοά μέσα στο δάσος είχε ιδιαίτερη σημασία αφού στο ιερό της κατέληγε και ανέβλυζε νερό προερχόμενο από ένα υδραγωγείο, που βρισκόταν πιο ψηλά. Αυτό το νερό οι κάτοικοι, το έλεγαν αγιασμένο νερό.

Σε κάθε περίπτωση, αξίζει να το επισκεφθείτε κάνοντας παράλληλα βόλτα σε ένα

από τα πιο όμορφα μέρη της Αττικής.

Στο διήγημά του «Το Θαύμα της Καισαριανής» ο μεγάλος πεζογράφος Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης αναφέρεται στο ξωκλήσι της Ανάληψης και στη λαϊκή δοξασία για το θαυματουργό νερό των πηγών του Υμηττού:

«Ήταν μια σπηλιά ωραία, στον βράχο τον θεόρατο, με χρώμα σταχτερό, που έσταζε δροσιές ολόγυρα. Μοσχοβολούσε ο τόπος από θυμάρια, σχοίνους και αγριοδυόσμους. Κόσμος ένα πλήθος, γυναίκες ένα σωρό, άντρες πολλοί και παιδιά ένα μελίσσι, άλλοι ορθοί, άλλοι καθισμένοι, μερικοί άρρωστοι από διάφορες ασθένειες, μισεροί και σακατεμένοι, βρίσκονταν εκεί και έκαναν το σταυρό τους. Το νερό ήταν δροσερό, γλυκό νερό, αγίασμα. Είχε μια μοσχοβολιά, που δεν ξαναέγινε...».

Πηγή: www.bovary.gr